

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/15/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111223051
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8111223051.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobkyne: T. J., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúca vo A., M. XX/XX, zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOST' s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený IL Legal s.r.o., Bajzova 10, Bratislava, IČO: 36 860 743, o zdržanie sa protiprávneho konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 11C/193/2011-30 zo dňa 21.11.2011, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením v bode I. predkladal vec podľa 51.267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a 51.19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev s prejudiciálnou otázkou: Či bráni čl. 38, čl. 17 Charty základných práv Európskej únie v spojení s čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v aplikácii takej vnútroštátnej úpravy, podľa ktorej sa na základe Dohody o zrážkach zo mzdy vykonávajú spotrebiteľovi zrážky zo mzdy bez súdnej kontroly neprijateľných podmienok a spotrebiteľ nemá priamu možnosť tieto zrážky zrušiť a v bode II. prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o otázke pod bodom I.

V odôvodnení tohto uznesenia súd uviedol, že žalobkyňa si zobrala úver 663,- eur od žalovanej nebankovej spoločnosti na splatenie iných úverov za účelom spotreby. Úver bol poskytnutý v mesiaci jún 2008 na obdobie 12 mesiacov a za poplatok 634,- eur. Cena úveru je 95,6%. V mesiaci júl 2008 žalovaná spoločnosť poskytla žalobkyni ako spotrebiteľke úverovej služby ďalší úver 332,- eur za poplatok 321,- eur, cena tohto úveru je 96,8%. Zmluvy, ktoré uzavrela žalobkyňa so žalovanou sú podľa obsahu zmluvami o spotrebiteľskom úvere. V zmluvách nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a okrem iného sankcie pre spotrebiteľa predstavujú úroky z omeškania 0,25% denne, t.j. 91,25% ročne a v prípade sporu má rozhodovať rozhodcovský súd, ktorý má sídlo v sídle žalovanej spoločnosti. Žalobkyňa spolu s úverovou zmluvou podpísala aj Dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa bola v omeškaní s plnením peňažného záväzku a žalovaná vyzvala zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonával zrážky zo mzdy. Ďalej súd prvého stupňa v tejto súvislosti poukázal na otázku, či je inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy v súlade s čl. 38 Charty základných práv a čl. 1 Dodatkového protokolu, pretože priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalé podmienky v spotrebiteľskej zmluve a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ umožní, aby sa bez súdnej kontroly vykonávali zrážky z jeho mzdy. Vzniká tak situácia, že sa vykonávajú zrážky zo mzdy aj na plnenia z nekalých zmluvných klauzul. Aj keby spotrebiteľ dodatočne zistil, že sa z jeho mzdy vykonávajú zrážky na plnenie z nekalých zmluvných podmienok, zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky ďalej a spotrebiteľ nemá priamo možnosť zrážky zrušiť. Spotrebiteľ nemá nárok na nariadenie predbežného opatrenia, aby súd zakázal zrážky zo mzdy. Tak je umožnené vykonávať mimosúdne zrážky zo mzdy bez súdneho prieskumu a napriek dodatočnému nesúhlasu spotrebiteľa. Spotrebiteľ teda na jednej strane aj bez súdnej kontroly nekalých podmienok umožní vykonávať zrážky zo mzdy, no na druhej strane spotrebiteľ nemá právo zrážky zo mzdy zrušiť, ak zistí, že sa vymáhajú plnenia z nekalých podmienok a ani zamestnávateľ nemá právnu

možnosť sám ukončiť vykonávanie zrážok zo mzdy. Zamestnávateľ pokračuje v zrážkach zo mzdy aj napriek nesúhlasu spotrebiteľa a umožňuje to právna úprava Dohody o zrážkach zo mzdy. V tejto súvislosti súd poukázal v napadnutom uznesení na vnútroštátnu právnu úpravu v zmysle § 551 ods. 1, 2 Obč. zák., na čl. 38 Charty základných práv a slobôd, čl. 17 Charty základných práv a slobôd, čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s tým, že pre rozhodnutie súdu má význam otázka, či je v súlade s právom Európskej únie vnútroštátna právna úprava, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa zrážkam z jeho mzdy aj bez súdneho rozhodnutia, vrátane zrážok zo mzdy na plnenie z nekalých podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Za tým účelom súd prerušil konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a predkladá Súdnemu dvoru otázku naformulovanú v bode I. výroku rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., nakoľko je toho názoru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný je zároveň toho názoru, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko vec nesprávne právne posúdil. Žalovaný nesúhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý dospel k záveru, že je daná potreba predložiť vec podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o európskej únii Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev s prejudiciálnou otázkou. Čl. 38 a 17 Charty základných práv Európskej únie v spojení s čl. 169 Zmluvy o fungovaní európskej únie upravujú zabezpečenie ochrany spotrebiteľa a vlastnícke právo, ktoré je možno obmedziť len na základe zákona. Žalovaný sa domnieva, že k porušeniu uvedených článkov nedošlo, nakoľko spotrebiteľ je dostatočne chránený vnútroštátnym právom, ktoré sa uvádza do súladu s právom Európskej únie. Ďalej odôvodnil súladnosť inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy s čl. 38 Charty základných práv a čl. 1 Dodatkového protokolu. V bode B. odvolania poukázal na nedostatky odôvodnenia napadnutého uznesenia. V bode C. rozobral otázky rozhodovania sporu v rozhodcovskom konaní. V bode D. sa zaoberal otázkami prerušenia konania v zmysle § 109 ods. 1 O.s.p.. Ďalej v tejto súvislosti informoval súd, že žalobkyňa so žalovaným dňa 13.1.2012 uzatvorili dohodu o urovaní, ktorou usporiadali všetky sporné vzájomné práva a povinnosti a žalobkyňa zaslala súdu späťvzatie svojho návrhu vo veci samej, čím odpadol dôvod na prerušenie konania i na predloženie veci Súdnemu dvoru ES s prejudiciálnou otázkou.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení na odvolanie žalovaného uviedla, že nie je možné odvolaniu vyhovieť s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora vo veci C-210/06 a C-173/09. Navrhla uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd s poukazom na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-210/06 musel potvrdiť napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa.

V prípade pravidiel vnútroštátneho práva týkajúcich sa práva na odvolanie proti rozhodnutiu nariaďujúcemu podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, pre ktoré je typická skutočnosť, že celý spor vo veci samej zostáva v konaní na vnútroštátnom súde, pričom iba rozhodnutie vnútroštátneho súdu podať návrh na začatie prejudiciálneho konania môže byť predmetom obmedzeného odvolania, sa má čl. 234 druhý odsek ES vykladať v tom zmysle, že právomoc nariadiť podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorú toto ustanovenie zmluvy zveruje všetkým vnútroštátnym súdom, nemôže byť spochybnená uplatnením takých pravidiel vnútroštátneho práva, ktoré umožňujú súdному orgánu v odvolacom konaní zmeniť rozhodnutie nariaďujúce podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, zrušiť tento návrh a nariadiť súdному orgánu, ktorý uvedené rozhodnutie vydal, aby pokračoval v prerušenom vnútroštátnom konaní.

V zmysle tohto textu odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.